

Uns 10.000 gironins esperen pis de protecció, però no se'n construeixen

► L'any passat es van acabar 1.358 habitatges protegits a Catalunya, tots a Barcelona excepte dos a Tarragona ► La meitat dels sol·licitants declaren una renda anual mitjana inferior als 10.100 euros anuals per càpita i un 30% són menors de 35 anys

DdG GIRONA

■ Uns 10.000 gironins esperen pis de protecció oficial, però en l'actualitat no se n'estan construint. L'any passat es van acabar 1.358 habitatges protegits a Catalunya, tots a Barcelona, excepte dos a Tarragona.

Desde fa una dècada tothom que vulgui accedir a un habitatge de protecció oficial a Catalunya s'ha d'inscriure al Registre de Sol·licitants d'Habitatge Protegit, que gestiona la Generalitat. Ac-

tualment hi ha una llista d'espera de més de 116.000 sol·licituds: 89.657 a Barcelona, 12.148 a Tarragona, 9.683 a Girona, i 4.877 a Lleida. Un 30% dels sol·licitants són menors de 35 anys.

L'informe elaborat per la Generalitat fa a més una radiografia del perfil de les unitats de convivència que sol·liciten aquesta tipologia de residències. I desmitifica algunes de les llegendes urbanes que corren pels municipis sobre la immigració. Un 26% dels sol·licitants

(prop de 31.000 famílies) pertanyen a altres països, respecte a un 71% d'origen nacional. Per sexe, predominen els inscrits masculins, un 51,7%, enfront dels femenins, un 48,3%.

Segons dades de Territori, l'any passat es van acabar 1.358 pisos protegits a Catalunya, tots a la província de Barcelona, excepte dos que es van acabar a Tarragona. A la resta de províncies, no se'n va construir cap. Poden optar a un pis de protecció oficial tant perso-

nes individuals com parelles i famílies o unitats de convivència (grups de persones físiques que acreditin conviure efectivament en un mateix domicili o es comprometin a fer-ho amb independència del parentiu). A més cal acreditar una sèrie de requisits econòmics. Actualment, la meitat dels sol·licitants declaren una renda anual mitjana inferior als 10.100 euros anuals per càpita.

El Govern català va destinar prop de 128 milions d'euros a po-

LA XIFRA

128

 MILIONS

Més d'un centenar de milions per pagar lloguers

► El Govern català va destinar prop de 128 milions a polítiques socials d'habitatge el 2017. Més de 112 milions van anar destinats a prestacions per al pagament del lloguer.

Un dels edificis de pisos de protecció oficial de Figueres que gestiona l'Agència Catalana de l'Habitatge. DDG

lítiques socials d'habitatge l'any 2017. La major part d'aquests ajuts, més de 112 milions d'euros, van anar destinats a prestacions per al pagament del lloguer.

Actualment, la Generalitat compta amb 15.255 pisos gestionats per l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, a més dels cedits per entitats bancàries i els cedits pel mercat privat.

Per incrementar aquest parc públic d'habitatge, compta amb diferents vies: convenis signats amb les entitats financeres, la recaptació de l'impost de pisos buits i el conveni signat amb l'Incasòl el maig de 2017 per transferir una partida de 13 milions d'euros a l'Agència i destinar-los a la compra aplicant el dret de tempteig i retracte.

Fa poques setmanes, l'Institut Català de Finances (ICF) i l'Agència de l'Habitatge de Catalunya (AHC) van anunciar que destinarien 250 milions d'euros a finançar l'accés a habitatge social, «en línia amb els objectius estratègics d'incrementar el parc de lloguer social, millorar les vies d'accés al habitatge amb la construcció i rehabilitació del parc ja construït».

Els discapacitats demanen que es facin distincions per accedir-hi

DdG GIRONA

■ La dificultat per accedir a un habitatge i el nou boom de preus després de la crisi econòmica i l'esclat de la bombolla immobiliària, que ara castiga especialment els lloguers, encapçalen la llista de preocupacions de bona part de la societat gironina, com ha avançat aquesta setmana **Diari de Girona**. El col·lectiu de gent amb discapacitat pateix aquest problema amb l'agreujant que necessita cases, pisos i barris adequats. «Si el lloguer està difícil, l'adaptat està impossible perquè no n'hi ha», denuncia la vicepresidenta de l'associació Mifas, Anna Maria Guillén. Per

Guillén, «un dels problemes més importants és que les llistes d'espera de pisos de protecció social no fan distincions» entre les persones que necessiten habitatges adaptats i les que no. La vicepresidenta va lamentar que, a causa d'això, s'adjudiquen pisos d'aquestes característiques a famílies que es troben en situació d'urgència social, però sense cap dels seus membres amb mobilitat reduïda. Així com també hi ha ciutadans amb discapacitat que han de renunciar a habitatges «de 50 metres en els quals no et pots moure»; «i si no l'agafes, quedés al capdavant de

la llista», es va queixar. Per canviar regulacions com aquesta, s'iniciaran contactes amb els ajuntaments, els consells comarcals i la Diputació. Aquesta mancança és una de les queixes principals que es van recollir dilluns en la primera reunió a Girona del Grup de Tre-

Hi ha adjudicataris amb discapacitat que han de renunciar a habitatges en els quals no et poden moure

ball d'Accessibilitat creat per la federació Ecom, un moviment associatiu que integra organitzacions de persones amb discapacitat física, com Mifas. A partir d'aquesta trobada, que dijous es va repetir a Barcelona i més endavant a Lleida i Tarragona, es farà una diagnosi de l'habitatge adaptat a cadascun dels territoris. Després de l'estiu, el següent pas consistirà a elaborar un pla d'acció conjunt amb propostes per a les quals es demanarà la implicació de les administracions municipals, comarcals i provincials, a més de la Generalitat. La referent d'accessibilitat a la junta di-

rectiva d'Ecom, Montserrat Garcia, va explicar que «s'ha arribat a un punt en què ens hem adonat que les necessitats o dificultats territorials són diferents», motiu pel qual per primera vegada han organitzat grups de treball diferenciats i a fora de la capital catalana. Girona també es pateix la incidència dels apartaments turístics en els preus i en la disponibilitat de lloguers. Guillén va assenyalar que «les realitats, les dimensions són diferents i que, dins les mateixes comarques, hi ha situacions molt disperses en poblacions com Sant Feliu de Guíxols, Blanes o Ripoll».